

Národní banka a prodej nebo výměna nemovitostí v Sudetech.

V prvním čísle nového ročníku České Advokacie, která byla vhodně reorganisována jako list stavovský, uveřejněna byla pod názvem: »Obor působnosti Národní banky Československé při prodeji nebo výměně nemovitostí v Sudetech« tato důležitá zpráva:

Národní banka Československá neprovádí ani nezprostředkuje prodej nebo výměnu nemovitostí v Sudetech, nýbrž pouze uděluje k prodeji nebo výměně nemovitostí povolení, které je prodávající povinen mít, když bydlí v Československu (Opatření stálého výboru čís. 287/38 Sb. z. a n. Žádost o povolení nutno podati prostřednictvím některé banky oprávněné k obchodu s devisami nebo právního zástupce na tiskopise »Nemovitosti a jiné hodnoty« a doložit návrhem nebo opisem smlouvy. Zmíněné povolení Národní banky Československé opravňuje pouze k prodeji nemovitostí a nevyplývá z něho zajištění výplaty peněz v Československé republice. Převedení peněz získaných prodejem lze ze sudetského území do Československa uskutečnit clearingem (přes zvláštní sudetoněmecký účet Národní banky Československé — Sonderkonto) a to v rozsahu, v jakém převod částky do Československa povolily německé devisové úřady. Dojde-li k prodeji nemovitostí, je záhodno, aby ohledně převodu tržové ceny do Československa byl zachován tento postup:

1. Prodávající si vymíní, že kupující sám nebo prostřednictvím některé německé banky nebo právního zástupce obstará povolení německých devisových úřadů k složení tržové ceny na zvláštní sudetoněmecký účet Národní banky Československé

u Německé sčítovací pokladny v Berlíně (Sonderkonto).

2. Prodávající si dále vymíní, že na základě tohoto povolení německých devisových úřadů kupující předá příslušnou částku v RM některé německé bance s příkazem, aby částku složila u Německé sčítovací pokladny v Berlíně na Sonderkonto Národní banky Československé ve prospěch prodávajícího.

3. O složení na Sonderkontě obdrží prodávající aviso od Národní banky Československé, která příjemce peněz (prodávajícího) vyzve, aby prokázal určité okolnosti, které mu Národní banka Československá předepíše.

4. Shledá-li Národní banka Československá, že podmínky pro výplatu jsou splněny a budou-li v clearingui k dispozici potřebné prostředky, provede výplatu.

Ohledně výplaty částek, které německé devisové úřady povolily složit na Sonderkonto, upozorňujeme na tuto zprávu Národní banky Československé v denním tisku ze dne 10. ledna 1939.

»Převody kapitálových pohledávek ze sudetského území do Československa. Národní banka Československá oznamuje, že bude propláceti pohledávky finančního rázu, vyjmenované ve čl. 6 Opatření Národní banky Československé ze dne 31. října 1938, č. 260 Sb. z. a n. (na př. vklady, výtěžky ze zcizení nemovitostí, dědictví a pod.) složené na zvláštní účet sudetoněmecký (Sonderkonto) za úřední kurs, t. č. 1 RM = 11.62 K, pokud celková pohledávka nepřesahuje K 250.000.—. Nad tuto výši budou platy převáděny po dohodě s Národní bankou Československou v každém jednotlivém případě zvlášť.«

Pokud tržová cena za nemovitost v připojeném území má být prodávajícímu tuzemci uhrazena z prostředků, které má kupující cizinec v tuzemsku, může se tak dít pouze na základě zvláštního povolení Národní banky Československé.

Z právní praxe.

Otázka žalobního petitu.

Rozhodnutím ze dne 11. února 1939, Rv II 2550/38, vyslovil nejvyšší soud důležité zásady, pro které pokládáme za nutné, na rozhodnutí, které dosud nebylo nikde uveřejněno, upozorniti.

Nejvyšší soud vyhověl jím dovo-

lání proti zamítavým rozsudkům obou nižších stolic, zrušil je a vrátil věc do I. stolice k novému projednání a rozhodnutí s tímto odůvodněním a s těmito pokyny:

Otázkou, zda žalobní prosba jest určitá do té míry, aby mohla být základem exekuce musí se soud zabývat také bez jakékoliv námítky se strany žalované z moci